

эффект от внедрения новых социальных, экономических и административных реформ,

- результативность от партнерских отношения между властью и бизнесом;
- оптимизацию государственных расходов в зависимости от эффективности реализуемых программ;
- интеграцию промышленной структуры в мировой рынок;
- оптимизацию функций органов исполнительной власти и структуры исполнительной власти.

Состояния национальной безопасности должно характеризоваться отсутствием рисков и угроз национальной безопасности в различных сферах, выявлять угрожающие тенденции в среде безопасности. Определение таких индикаторов и их отклонений от пороговых значений лежит в основе эффективной государственной системы кризисного реагирования и принятия стратегических решений в сфере национальной безопасности.

Ни одно государство в мире не способно обеспечить свою собственную безопасность, полагаясь только на свои собственные силы, без помощи международного сообщества. Усовершенствование модели международного публичного управление и администрирование бизнеса в формировании экономического потенциала страны является актуальной и необходимой. Страна самостоятельно определяет сферы, которые она относит к национальной безопасности, перечень объектов и субъектов ее обеспечения, исходя из тех задач, которые стоят перед государством на национальном и международном уровнях, и ее возможностей.

Таким образом, отличительной чертой развивающихся стран является:

- неразвитость политической системы, а также политическая нестабильность;
- неразвитость рынков, отсутствие прозрачного законодательства для входа иностранных инвестиций;
- низкий уровень развития гражданского общества;
- ограниченное количество мощного, сильного с высокой квалификацией мотивационного состава государственных служащих в государственном аппарате, способных в минимальные сроки решать сложные административные реформы, нацеленных на достижение высоких показателей эффективности и производительности;
- низкая активность гражданского общества;
- слабость институтов гражданского

общества.

Экономические и административные реформы возможны в развивающихся странах при финансовой и консультативной поддержке международных организаций, таких как Всемирного банка, Международного валютного фонда, Азиатского банка реконструкции и развития. В целом реформы государственного управления в развивающихся странах оказались ограниченными в силу отсутствия традиционного для Запада четкого отграничения бюрократической системы от политического процесса, существования бюрократической вертикали и преобладания традиционной модели бюрократии, при которой решения принимаются «сверху вниз».

УДК 657:330.526.34

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА УСТАНОВ ДЕРЖАВНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ

*Чебанова Н.В. д.е.н., професор,
Ревуцька Л.Є. к.е.н., доцент (УкрДУЗТ),
Корольва Н.М. к.е.н., доцент (АПСВТ)*

Реформування системи управління державними фінансовими ресурсами це та важлива необхідність, що зумовлена економічними процесами, які відбуваються в економічно – політичному середовищі країни та характеризуються трансформаційними та інтеграційними процесами.

Облікова політика – це сукупність принципів, методів, і процедур, які використовуються підприємством для складання та подання фінансової звітності. Ключовим завданням облікової політики є забезпечення організації бухгалтерського обліку в установі як цілісної системи з урахуванням усіх аспектів облікового процесу.

З впровадженням «Стратегії модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007 – 2015 роки» Міністерство фінансів України забезпечує проведення державної політики у сфері бухгалтерського обліку. Інші суб'єкти бухгалтерського обліку в державному секторі (розпорядники бюджетних коштів, Казначейство та державні цільові фонди) забезпечують ведення бухгалтерського обліку. Фундаментом організації всього облікового процесу виступає розпорядчий документ про облікову політику.

Розпорядчий документ про облікову політику суб'єкта державного сектору визначає, зокрема:

- одиницю аналітичного обліку запасів;
- порядок аналітичного обліку запасів, форми первинних документів, що використовуються для оформлення руху запасів, розроблені суб'єктом державного сектору самостійно;
- методи оцінки вибуття запасів;
- періодичність визначення середньозваженої собівартості одиниці запасів;
- порядок обліку і розподілу транспортно – заготівельних витрат, застосування окремого субрахунку або аналітичного рахунку обліку транспортно – заготівельних витрат;
- перелік і склад статей калькулювання виробничої собівартості продукції (робіт, послуг);
- строки корисного використання груп основних засобів;
- строки корисного використання груп нематеріальних активів.

Розпорядчий документ про облікову політику суб'єкта державного сектору затверджується на період його діяльності, до якого за потреби можуть бути внесені зміни.

Внести зміни в облікову політику суб'єкт державного сектору може лише у виняткових випадках, прямо визначених в національних положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку в державному секторі. Перегляд облікової політики має бути обґрунтований. Як правило, облікова політика може бути змінена з початку року.

Зміни до облікової політики можуть бути внесені у випадках, якщо:

- змінюються вимоги органу, який здійснює функції з державного регулювання методології бухгалтерського обліку та фінансової звітності;
- зміни облікової політики забезпечать більш достовірне відображення подій (операцій) у бухгалтерському обліку і фінансовій звітності.

Принципи облікової політики:

1. Принципи – умови функціонування облікової системи:
  - автономності суб'єкта державного сектору;
  - безперервності діяльності;
  - періодичності.
2. Принципи – рекомендації, що виступають надбудовою умов облікового процесу:
  - історичної собівартості;

- нарахування відповідності доходів і витрат;

- повного висвітлення.

3. Принципи – обмеження раніше наведених рекомендацій:

- обачність;
- превалювання змісту над формою;
- послідовності.

Облікова політика визначає дії суб'єкту господарювання на тривалий період, дає змогу оперативно реагувати на зміни, що відбуваються у внутрішньому та зовнішньому середовищі, ефективно пристосовувати господарську систему до умов зовнішнього середовища, знизити економічний ризик і досягнути успіхів у конкурентній боротьбі.

Список використаних джерел

1. Свірко С.В., Фіреп Д.О. Застосування НП(С)БОДС. Практичний посібник. – К.: ТОВ «Всеукраїнський інститут права і оцінки», 2012. – 314 с.
2. Постанова КМУ «Про затвердження модернізації системи бухгалтерського обліку в державному секторі на 2007 – 2015» від 16 січня 2007 р. № 34.
3. Методичні рекомендації щодо облікової політики з бухгалтерського обліку для суб'єктів державного сектору, затверджені МФУ від 23.01.2015 р. № 11.

УДК 658.7:656.025.2(477)

ВПЛИВ ЗМІН В СИСТЕМІ ТРАНСПОРТНОЇ ЛОГІСТИКИ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ ДЕРЖАВИ

*Чердиченко А.О., к.е.н., ст.викладач,
(ХНУМГ імені О.М.Бекетова)*

Туризм – це галузь світового масштабу з щорічним обігом понад трильйон доларів США, що впливає не тільки на економіку, а і на устрій багатьох держав і регіонів. У системі туризму тісно, окрім економічних питань, міжнародних відносин, пов'язані інтереси безпеки, транспортної інфраструктури, корпоративної логістики. Інтеграція і розвиток сучасної логістики суттєво впливає на розвиток сучасної туристичної індустрії, як на рівні окремої держави так і туристичного міжнародного сектору економіки. В результаті, збої в роботі транспортної інфраструктури країни, вплив на